

да имъ наливатъ радостъ въвъ душитѣ
 и на сирачетата да сбиратъ
 сълзитѣ —
 отъ тѣхнитѣ очички
 Господъ да направи
 яснитѣ звездички!
 Майки, не плачете. . . .
 Има друга майка, още по-голѣма
 на всички скѣпа и еднакво мила,
 тя всички наши братя е родила.
 Безъ нея всѣко чедо е сираче,
 за нея плаче
 и дѣдото, и малкото детенце —
 и най-богатъ, и сиромасъ въ колиба
 и малкото овчарче,
 когато свири съ стадото на паша —
 отъ нейната разлѣжа
 е най-голѣмата ни мѣжа. . . .
 И нека обичѣта въ сърцата
 на децата,
 останали безъ майка, да премине
 къмъ тази майка — нашата Родина.
 Майки не плачете,
 звезда свѣти
 надъ всѣка сирота главица,
 ангелъ пѣе
 за друга обичъ, дето двойно грѣе
 и дето свѣти за сестри и братя
 и дето ни я дѣдо Господъ прати! . . .

Дора Габе.

Баба Витка Бакърчето.

Ако ви се случи да отидете нѣкога на курортъ въ Габерово, ще видите, че щомъ спрете, една старческа глава ще надникне въ автомобила и ще ви се усмихне. Това е баба Витка, ила както всички я наричатъ — баба Витка Бакърчето. Тя е мила бабичка, съ много сбрѣкано лице и съ една усмивка, която винаги цѣпти на вѣнчалата ѝ беззѣба уста.

Баба Витка е вѣчната посрѣщачка и изпращачка на всички курортисти. Азъ добре помня първата си среща съ нея. Бѣше презъ единъ горещъ юлски день. Въ Габерово стигнахъ въ